

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
DNR-70-195(27)13/14/MS

Warszawa, dn. 24 lipca 2014 r.

DECYZJA DNR -1/ 62/2014

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej DEVA, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Katarzynę Klimkiewicz, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna w Konstantynowie Łódzkim, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 4 grudnia 2013 r., a następnie 28 stycznia 2014 r. odpowiednio Lubuski oraz Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazali Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK” bądź „organem nadzoru”, protokoły wraz z aktami kontroli przeprowadzonej w sklepie z odzieżą „Mama i Ja” przy pl. Rynek 25 w Żarach należącym do przedsiębiorcy Heleny Szczęśniak prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Helena Szczęśniak „Mama i Ja” oraz w sklepie z artykułami przemysłowymi przy ul. Poławskiej nr 1 w Koszalinie należącym do przedsiębiorcy Anety Janusz prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa SMYK DLA DZIECI Aneta Janus, dotyczące sukienki dziewczęcej DEVA, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Katarzynę Klimkiewicz, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna w Konstantynowie Łódzkim.

Sukienka dziewczęca DEVA dostępna była w kolorze białym oraz różowym i miała krótkie rękawy. W górnej części sukienki (na wysokości klatki piersiowej) znajdowały się elementy ozdobne

w postaci „kryształków”. Tył sukienki zapinany był na zamek błyskawiczny. W talii sukienki umieszczono szarfę z materiału tekstylnego, przeznaczoną do wiązania z tyłu ubioru. Przód szarfy ozdobiony został przyszytą do niej kokardą. Szarfa nie była przymocowana do ubioru, a luźno przesuwiała się przez szlufki przyszyte po bokach w talii. Na papierowej etykiecie dołączonej do produktu zamieszczono informacje dotyczące sposobu jego prania i konserwacji oraz następujące zapisy: „DEVA Firma DEVA 95-050 Konstantynów Ł., ul. Łódzka 12a, Oddział: 95-030 Rzgów, ul. Rzemieślnicza 35/39, CH PTAK Hala C Stoisko 73, PRODUKT POLSKI, Wykończenie standard, Jakość 1”. Sukienki dziewczęce DEVA dostępne były w rozmiarach przeznaczonych dla dzieci od 104 cm do 128 cm, co oznacza, że były przeznaczone dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2009P *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”, zgodnie z którym za małe dziecko uważa się dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie.

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego i Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali wskazane wyżej sukienki ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r., o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się postanowieniami ww. normy.

Przeprowadzone badania organoleptyczne wykazały, że długość części zwisających szarfę przeznaczoną do wiązania z tyłu sukienki, mierzona od punktu wiązania wynosiła: w przypadku sukienki w rozmiarze 104 – 53cm i 56cm (końce szarfy zwisały poniżej krawędzi ubioru o 18cm i 20cm; w przypadku sukienki w rozmiarze 110 – 56cm i 48cm (końce szarfy zwisały poniżej krawędzi ubioru o 19cm i 11cm; w przypadku sukienki w rozmiarze 128 – 63cm i 52cm (końce szarfy zwisały poniżej krawędzi ubioru o 14cm i 5cm). Powyższe jest niezgodne z pkt 3.4.3 normy, zgodnie z którym, w przypadku małych dzieci, pasy i szarfy przeznaczone do wiązania z tyłu ubioru są dozwolone pod warunkiem, że gdy są rozwiązane, długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie będzie większa niż 360 mm ani nie będą zwisały poniżej krawędzi ubioru.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183), pismem z dnia 3 stycznia 2014 r. organ nadzoru powiadomił przedsiębiorcę Katarzynę Klimkiewicz, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna w Konstantynowie Łódzkim, zwanego dalej „Przedsiębiorcą” lub „stroną postępowania”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej DEVA. Ponadto, postanowieniem wydanym w dniu 7 stycznia 2014 r. na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia jego otrzymania

na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania. Organ nadzoru poinformował stronę postępowania, iż w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki niezbędne jest podjęcie natychmiastowych działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów już wprowadzonych na rynek. W opinii Prezesa UOKiK, z uwagi na zagrożenia stwarzane przez produkt, takimi działaniami powinny być: odebranie od dystrybutorów produktów będących przedmiotem postępowania lub uzyskanie ich oświadczeń o nieposiadaniu kwestionowanych sukienek na stanie magazynowym, a także podjęcie działań naprawczych zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty polegające na odpowiednim skróceniu szarf przeznaczonych do wiązania z tyłu ubioru – do długości nie większej niż 360 mm (długość mierzona od punktu wiązania) oraz tak, aby nie zwisały one poniżej krawędzi sukienki lub całkowitym usunięciu tych szarf wraz z usunięciem elementów umożliwiających ponowne ich wprowadzenie i przekazanie dowodów na podjęcie ww. działań. Strona postępowania mogła również zaproponować inny sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania pod warunkiem, że sposób ten zostałby zaakceptowany przez Prezesa UOKiK. Jednocześnie, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia liczby kwestionowanych produktów wprowadzonych na rynek, wskazania okresu, w jakim były one wprowadzane do obrotu oraz dostarczenia pełnej listy dystrybutorów przedmiotowych sukienek. Dodatkowo, organ nadzoru zwrócił się z prośbą o określenie roli, jaką pełni strona postępowania w obrocie kwestionowanymi produktami oraz przekazanie informacji, czy otrzymała reklamacje bądź skargi z nim związane.

Z uwagi na brak stanowiska strony postępowania, pismem z dnia 5 marca 2014 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.), w związku z art. 17 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zlecił Łódzkiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli w jej siedzibie, mającej na celu ustalenie istotnych informacji w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej DEVA.

W odpowiedzi, pismem z dnia 16 kwietnia 2014 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał protokół wraz z aktami kontroli przeprowadzonej u strony postępowania. W toku czynności kontrolnych inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie stwierdzili na stanie magazynowym sukienek będących przedmiotem postępowania. Jednocześnie przyjęli oświadczenie od Przedsiębiorcy, że z końcem grudnia 2013 r. zaprzestał produkcji tego modelu sukienki, który produkował i wprowadzał na rynek przez cały 2013 r. Obecnie produkowane sukienki mają długość szarfy zgodną z wymaganiami określonymi w pkt 3.4.3 normy. Ponadto strona postępowania poinformowała, iż zobowiązała się do podjęcia działań naprawczych mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sukienki

będące przedmiotem niniejszego postępowania. Okazała kontrolującym inspektorom Inspekcji Handlowej faktury sprzedaży sukienek wytwarzanych w roku 2013 i poinformowała, że skontaktuje się z każdym z dystrybutorów aby ustalić, czy posiadają jeszcze w ofercie handlowej sukienki dziewczęce DEVA. W przypadku posiadania ww. sukienki strona postępowania zobowiązała się je odebrać i poprawić długość kwestionowanej szarfy tak aby była zgodna wymaganiami określonymi w pkt 3.4.3 normy. Jednocześnie w przekazanych aktach kontroli znajdowały się kopie faktur zakupu oraz kopie dowodów poinformowania trzydziestu trzech dystrybutorów (w tym dwóch dystrybutorów z zagranicy) o konieczności zwrócenia produktu, celem jego naprawienia.

Wobec powyższego, pismem z dnia 7 maja 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów poświadczających wyeliminowanie zagrożenia w postaci faktur korygujących lub oświadczeń od dystrybutorów poświadczających, iż nie posiadają już w sprzedaży sukienki dziewczęcej DEVA.

W odpowiedzi, pismem z dnia 14 maja 2014 r. Przedsiębiorca przekazał dowody poświadczające wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez sukienki dziewczęce DEVA w postaci 12 oświadczeń od dystrybutorów, z których wynikało, iż nie posiadają w swojej ofercie handlowej sukienek będących przedmiotem postępowania.

Pismem z dnia 22 maja 2014 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż przekazane dowody w postaci oświadczeń od 12 dystrybutorów o nieposiadaniu sukienek dziewczęcej DEVA nie są wystarczające do uznania, że wyeliminowała przyczyn zagrożenia stwarzanego przez ww. produkt i zwrócił się o przekazanie pozostałych dowodów w postaci brakujących faktur korygujących, bądź oświadczeń od dystrybutorów, a także dowodów świadczących o podjęciu działań naprawczych w stosunku do zwróconych sukienek.

Niezależnie od powyższego, pismami z dnia 13 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zwrócił się do czterech przedsiębiorców, którzy zakupili u strony postępowania sukienki dziewczęce DEVA o potwierdzenie, czy i ile sztuk ww. sukienek zwrócili do strony postępowania.

W dniu 16 czerwca 2014 r. wpłynęło do UOKiK pismo od strony postępowania z dnia 11 czerwca 2014 r., w którym poinformowała, że ponownie zwróciła się do dystrybutorów sukienki dziewczęcej DEVA z prośbą o sprawdzenie czy posiadają te sukienki i jeśli mają je nadal w sprzedaży to zwrócenie ich w celu dokonania stosownych poprawek, a przekazane przy wcześniejszym piśmie dwanaście oświadczeń od dystrybutorów były jedynymi dokumentami jakie otrzymała od wszystkich odbiorców sukienki dziewczęcej DEVA. Do pisma załączyła dowody świadczące o nadaniu pism do dziewiętnastu dystrybutorów produktu będącego przedmiotem postępowania.

Wobec powyższego, pismami z dnia 20 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zwrócił się do czterech wybranych z listy dystrybutorów, którzy do dnia 11 czerwca 2014 r. nie udzielili stronie postępowania żadnej odpowiedzi, z pytaniem o potwierdzenie czy i ile sztuk ww. sukienek zwrócili do strony postępowania.

Pismami z dnia 23, 25, 26 czerwca 2014 r. oraz z 2 i 11 lipca 2014 r. ośmiu dystrybutorów sukienki dziewczęcej DEVA poinformowało Prezesa UOKiK, iż nie posiadają już w sprzedaży ww. produktu.

Pismem z dnia 9 lipca 2014 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Katarzyna Klimkiewicz, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna w Konstantynowie Łódzkim wprowadziła sukienkę dziewczęcą DEVA na rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producentem jest przedsiębiorca prowadzący w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu produktu albo każda inna osoba, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykietach dołączonych do przedmiotowych sukienek widniała nazwa i adres: „DEVA Firma DEVA 95-050 Konstantynów Ł., ul. Łódzka 12a”, a w aktach sprawy znajduje się oświadczenie strony postępowania, że produkowała przedmiotowe sukienki przez cały rok 2013.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących

ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (Dz. U. UE C 38 z dnia 17 lutego 2009 r., str. 11 i n.), jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 14682: 2009P *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, ocena ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej DEVA została dokonana z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Lubuskiego i Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej badania organoleptyczne produktu wykazały, że długość części zwisających szarfy przeznaczonej do wiązania z tyłu sukienki, mierzona od punktu wiązania wynosiła: w przypadku sukienki w rozmiarze 104 – 53cm i 56cm (końce szarfy zwisały poniżej krawędzi ubioru o 18cm i 20cm; w przypadku sukienki w rozmiarze 110 – 56cm i 48cm (końce szarfy zwisały poniżej krawędzi ubioru o 19cm i 11cm; w przypadku sukienki w rozmiarze 128 – 63cm i 52cm (końce szarfy zwisały poniżej krawędzi ubioru o 14cm i 5cm). Powyższe jest niezgodne z pkt 3.4.3 normy, zgodnie z którym, w przypadku małych dzieci, pasy i szarfy przeznaczone do wiązania z tyłu ubioru są dozwolone pod warunkiem, że gdy są rozwiązane, długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie będzie większa niż 360 mm ani nie będą zwisały poniżej krawędzi ubioru.

Zastosowanie takich szarf w określonych warunkach może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci. Podczas typowego zachowania i aktywności dziecka w czasie zabawy (np. jazda rowerem, zabawa na huśtawce) może nastąpić zaciągnięcie lub owinięcie się szarfy o wystające elementy ww. sprzętów. Powyższe może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, wskutek których dojść może do zranienia, rozcięcia lub urazu kończyn użytkowników kwestionowanej odzieży.

Mając to uwadze, Prezes UOKiK stwierdził, iż produkt będący przedmiotem niniejszego postępowania nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwierdzone nieprawidłowości mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia i życia małych konsumentów. Strona postępowania nie kwestionował tej oceny, nie przedstawiła też żadnych

dowodów, które świadczyłyby o tym, że wprowadzone przez nią na rynek sukienki dziewczęce DEVA są bezpieczne.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli producent usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez produkt.

W toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego przedsiębiorca Katarzyna Klimkiewicz, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna w Konstancynie Łódzkim, podjął współpracę mającą na celu wyeliminowanie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez sukienkę dziewczęcą DEVA. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że Przedsiębiorca produkował sukienki dziewczęce DEVA w rozmiarach 98 – 128 cm w okresie od początku do końca 2013 r. Przedsiębiorca zaprzestał oferowania sukienek dziewczęcych DEVA i podjął starania o wycofanie uprzednio wprowadzonych na rynek, przekazując dowód świadczący o dwukrotnym poinformowaniu swoich odbiorców o konieczności sprawdzenia i zwrócenia produktów w celu poprawienia długości szarf w sukienkach dziewczęcych DEVA, a także przekazał 19 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu sukienek będących przedmiotem niniejszego postępowania. W toku postępowania działania strony postępowania polegające na zaprzestaniu z końcem roku 2013 r. produkcji sukienki dziewczęcej DEVA z szarfami, które miały długość niezgodną z wymaganiami określonymi w pkt. 3.4.3 normy oraz wycofanie z rynku produktu będącego przedmiotem niniejszego postępowania potwierdziły wyniki kontroli przeprowadzonej na zlecenie Prezesa UOKiK przez inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, a także oświadczenia od wybranych ośmiu dystrybutorów produktu bezpośrednio skierowane do Prezesa UOKiK.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej DEVA Prezes UOKiK uznał, iż jest on wiarygodny i wystarczający do uznania, że strona postępowania – przedsiębiorca Katarzyna Klimkiewicz, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna w Konstancynie Łódzkim - wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez produkt będący jego przedmiotem.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223,

poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymują:

1. Katarzyna Klimkiewicz , P.P.H.U. Klimkiewicz Katarzyna, ul. Łódzka 12A, 95-050 Konstantynów Łódzki
2. a/a